

4. Opiniowanie wniosków o nagrody Prezesa Rady Ministrów.

Trzy pracownice naszego Wydziału zwróciły się z wnioskiem o wystąpienie o nagrodę Prezesa Rady Ministrów za wyróżniającą się pracą doktorską. Są to: dr inż. **Elżbieta Truskiewicz**, dr inż. **Ewa Łukowska-Chojnacka** i dr inż. **Karolina Zelga**. Komisja ds. Nauki pozytywnie oceniła oba wnioski.

5. Omówienie raportu komisji ds. lokalowych.

Raport komisji ds. lokalowych stanowi Załącznik 1 „Materiałów”.

6.1. Informacja o kolokwium habilitacyjnym dr. inż. Krzysztofa Krawczyka.

Kolokwium habilitacyjne dr. inż. **Krzysztofa Krawczyka** planowane jest na 22.12.2009 w Audytorium Średnim. Komisja habilitacyjna postuluje dopuszczenie dr. Krawczyka do kolokwium habilitacyjnego.

6.2. Otwarcie przewodu doktorskiego mgr inż. Elżbiety Chwojnowskiej i wyznaczenie promotora.

Mgr inż. **Elżbieta Chwojnowska** jest absolwentką Wydziału Chemicznego PW, który ukończyła w 2006 roku. Obecnie jest uczestnikiem Studium Doktoranckiego na naszym Wydziale.

Proponowany temat pracy doktorskiej: *Karboksylany glinu. Synteza, struktura, właściwości katalityczne*. Proponowany promotor: prof. dr hab. Zbigniew Florjańczyk. Kandydat na promotora proponuje następujące tematy egzaminów doktorskich: chemia polimerów (dyscyplina podstawowa), język angielski i ekonomia. Komisja ds. Przewodów Doktorskich nr 2 pozytywnie zaopiniowała wniosek mgr inż. Elżbiety Chwojnowskiej i postuluje otwarcie przewodu w dziedzinie nauk chemicznych, w dyscyplinie chemia.

6.3. Otwarcie przewodu doktorskiego mgr inż. Anny Zalewskiej i wyznaczenie promotora.

Mgr inż. Anna Zalewska jest absolwentką Wydziału Chemicznego PW, który ukończyła w 2007 roku. Obecnie jest uczestnikiem Studium Doktoranckiego na naszym Wydziale.

Proponowany temat pracy doktorskiej: *Nowe możliwości detekcji materiałów wybuchowych przenośnymi urządzeniami skryningowymi*. Proponowany promotor: prof. dr hab. **Wincenty Skupiński**. Kandydat na promotora proponuje następujące tematy egzaminów doktorskich: analiza związków wysokoenergetycznych (dyscyplina podstawowa), język rosyjski i filozofia. Komisja ds. Przewodów Doktorskich nr 2 pozytywnie zaopiniowała wniosek mgr inż. Anny Zalewskiej i postuluje otwarcie przewodu w dziedzinie nauk chemicznych, w dyscyplinie chemia.

6.4. Powołanie komisji egzaminacyjnych z przedmiotów dodatkowych (język angielski, ekonomia) w przewodzie doktorskim mgr Beaty Jaszczak-Figiel.

Rozprawa doktorska mgr **Beaty Jaszczak-Figiel**. Przewód został otwarty 24.11.2009, temat pracy: *Jednolite ujęcie etapów reakcji tlenowych soli siarki w fazie stałej*, promotor: prof. dr hab. Zygmunt Gontarz.

Komisja ds. Przewodów Doktorskich nr 1 wnosi o powołanie komisji egzaminacyjnych z przedmiotów dodatkowych w następującym składzie – z ekonomii (dr hab. T. Hofman, prof. Z. Gontarz, prof. W. Orłowski) oraz z języka angielskiego (dr hab. T. Hofman, prof. Z. Gontarz, mgr A. Januszewska).

6.5. Informacja o pracach nad zaleceniami oceny dorobku naukowego i rozprawy oraz trybu otwierania przewodów habilitacyjnych na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej.

Ponieważ nie doszło do uzgodnienia wszystkich elementów wspólnego projektu Komisji ds. Nauki i Kolegium Dziekańskiego, proponuje się przeniesienie głosowania na następne posiedzenie Rady Wydziału. Aktualny stan prac oraz rozbieżności w stanowiskach przedstawiają załączone dokumenty – projekt Kolegium Dziekańskiego (Załącznik 2), projekt Komisji ds. Nauki (Załącznik 3) oraz wspólny projekt trybu otwierania przewodów habilitacyjnych (Załącznik 4). Pojawiły się też dodatkowe modyfikacje (prof. A. Gryff-Kellera i dr. hab. L. Synoradzkiego).

Załącznik 1

Warszawa, dnia 16.03.2009

Raport z prac komisji do spraw przeglądu zasobów lokalowych Wydziału Chemicznego

PW

W okresie od października 2008 do lutego 2009 Komisja dokonała przeglądu stanu Wydziału. Oceniono warunki pracy związane ze stanem pomieszczeń będących w dyspozycji Wydziału. Dokonano również oględzin stanu dachów oraz piwnic we wszystkich gmachach Wydziału. Wykonano dokumentację w postaci ok. 3500 zdjęć.

Po analizie uzyskanych informacji Komisja stwierdza, że warunki pracy na Wydziale są bardzo zróżnicowane. W wyremontowanych w okresie ostatnich 10 lat pomieszczeniach pracownicy mają dobre lub bardzo dobre warunki pracy. W trakcie realizacji tych remontów uwzględniono wszystkie obowiązujące przepisy odnośnie oświetlenia, wentylacji, wszelkich instalacji jak również ergonomii stanowisk pracy. W większości przypadków w trakcie prac remontowych wymieniono stolarkę okienną i drzwiową. Otwory okienne wyposażono w żaluzje. Zastosowano system domofonów uniemożliwiający osobom postronnym swobodne wejście do pomieszczeń. Zmodernizowany system centralnego ogrzewania sprawił, że osoby pracujące w tych pomieszczeniach nie są zmuszane do uruchamiania dodatkowego ogrzewania w okresie zimowym. W wielu przypadkach nie zapomniano o pokojach lub wydzielonych kąciach socjalnych umożliwiających spożywanie posiłków.

Jeżeli chodzi o organizację pracy to można stwierdzić, że w tych pomieszczeniach utrzymywany jest względny porządek. Wydaje się wręcz, że remont pomieszczeń spowodował ich bardzo znaczące „odgracenie”. Typowymi przejawami nieprzestrzegania przepisów są fakty nadmiernego gromadzenia rozpuszczalników na stanowisku pracy oraz używanie urządzeń i sprzętów, które nie zostały poddane procedurze dostosowania do minimalnych wymagań bhp (brak stosownych instrukcji bhp przy urządzeniach, autotransformatory bez gniazd uziemiających oraz drabiny bez atestu). Pozornie błahym wykroczeniem jest dość powszechne stosowanie pojemników po substancjach spożywczych do przechowywania preparatów chemicznych oraz wody destylowanej. Daje się zauważyć brak szaf przeznaczonych do przechowywania odzieży roboczej oraz obuwia ochronnego.

Wydaje się niezmiernie ważnym aby w nowo wyremontowanych i oddanych do użytku pracowniach i laboratoriach, w jak najkrótszym czasie dokonać oceny narażeń na czynniki szkodliwe w szczególności na pola i promieniowanie elektromagnetyczne lub jonizujące (wprowadzić oznakowanie zasięgu strefy zagrożenia i strefy niebezpiecznej). Pracownicy powinni potwierdzić pisemnym oświadczeniem fakt zapoznania się z ryzykiem zawodowym na nowym stanowisku pracy.

W Gmachu Technologii Chemicznej zakończono prace remontowe we wszystkich toaletach i można stwierdzić, że spełniają wymagania przepisów bhp. Zupełnie odmienna sytuacja, jeżeli chodzi o warunki pracy, występuje w pomieszczeniach nieremontowanych. W pomieszczeniach tych należy praktycznie wymienić wszystkie instalacje tzn.: elektryczną – brak systemu zabezpieczającego przed porażeniem, często odkryte tablice rozdzielcze, instalacja wykonana z przewodów aluminiowych w oplocie płóciennym, wodociągową – skorodowane rury ulegające częstym awariom, często brak dokumentacji, kanalizacyjną – częste awarie i również brak dokumentacji, wentylacyjną – nie spełnia współczesnych wymagań, często niesprawna i mało wydajna. W kilku przypadkach stan instalacji wentylacyjnej znajdującej się na dachach wymaga niezwłocznej interwencji.

W pomieszczeniach tych od lat nie odnawianych, ściany są brudne, na ścianach, zwłaszcza na parterze i najwyższej kondygnacji występują kolonie grzyba. Awarie związane z nieszczelnością kanalizacji lub dawniej nieszczelnością poszycia dachów spowodowały odpadanie płatów farby z sufitów i ścian.

W pomieszczeniach tych stan okien jest najczęściej fatalny. Zniszczone i wypaczone, niemyte od lat, często pozbawione klamek okna nie zamykają się. Brak jest w nich jakichkolwiek osłon przeciwsłonecznych. Bywają okna „zabezpieczone” przed wypadaniem przy użyciu gwoździ. Jako ochronę przed nadmiernym nasłonecznieniem pracownicy rozwieszają na oknach stare fartuchy, zastawiają okna regałami itp. Pewną osłoną przed promieniami słonecznymi są od wielu lat niemyte a przez to dość nieprzezroczyste górne okna. Z drugiej strony, okna często są tak nieszczelne, że stają się źródłem doprowadzanego świeżego powietrza w zastępstwie systemu wentylacji.

W gmachach Wydziału znajduje się kilka pomieszczeń szczególnie zaniedbanych. Należy tu wymienić pomieszczenia znajdujące się w:

Zakładzie Chemii Organicznej – dwa pomieszczenia zamknięte decyzją Sanepidu w roku 1996 (233 i 242) oraz pokój nr 241, w którym zastano „historyczny” bałagan – pomieszczenie stoi od kilku lat nieużywane.

W Katedrze Chemii Nieorganicznej i Technologii Ciała Stałego – pomieszczenie 331 wyglądające na opuszczone w pośpiechu, 330 i 332 - składnica częściowo rozmontowanych i porzuconych komputerów i „historyczny” aparat rentgenowski, laboratorium 408, w którym rozmiary zbieractwa wszystkiego osiągnęły masę krytyczną, w pokojach 113, 115, 117, 210 oraz 227 panował totalny bałagan,

W Zakładzie Technologii Nieorganicznej i Ceramiki – pokoje 17, 19 oraz pomieszczenia za drzwiami nr 29, pomieszczenia te z uwagi na stopień wyeksploatowania nie powinny być udostępniane pracownikom, w tzw. hali technologicznej zgromadzono duże ilości elementów maszyn, które we współczesnych czasach nie znajdują zastosowania, ponadto są tam lub były prowadzone prace, w wyniku których cała powierzchnia hali pokryta została warstwą pyłu o znacznej grubości.

W Zakładzie Technologii i Biotechnologii Środków Leczniczych – w pomieszczeniu nr 221 stwierdzono totalny bałagan, korytarze na pierwszym a szczególnie na drugim piętrze obudowane są szafami, które wypełnione są po brzegi wieloletnimi zbiorami odczynników chemicznych. Także w wielu innych miejscach Zakładu zmagazynowano zbyt dużo odczynników.

Do osobliwości Wydziału należy zaliczyć toaletę (tzw. wewnętrzną), znajdującą się na pierwszym piętrze w Zakładzie Chemii Organicznej. Jej podstawową cechą jest to, że kabina toalety nie posiada drzwi, co więcej za ścianką działową od czasu do czasu włącza się bardzo głośna sprężarka, co dodatkowo musi „uatrakcyjniać” korzystanie z toalety.

W wielu wizytowanych pomieszczeniach przechowuje się nadmierne ilości dokumentacji, na której widać znak upływającego czasu!?. Dotyczy to także opakowań po sprzęcie elektronicznym, które to (pudła) układane są na górze szaf, regałów itp. w znacznych, niekontrolowanych ilościach.

Nabrzmiwającym problemem jest stan elewacji Pawilonu Technologicznego, która odpadając stwarza poważne zagrożenie. Podobnie ma się rzecz z elewacją gmachu Chemii od strony wewnętrznych podwórek, gołym okiem widać tam ubytki elewacji oraz fragmenty gzymsów „będące w trakcie” odspajania.

W dalszym ciągu warunki pracy w wielu salach wykładowych są utrudnione z uwagi na brak wyposażenia ich w urządzenia audiowizualne czy też w umywalki. Zdecydowanie gorszy stan Komisja odnotowała w sali 405 w Gmachu Chemii, a także w audytoriach T-1, T-2 i T-3 w Gmachu Technologii Chemicznej. Oprócz braków wyżej wymienionych, stan ścian, czy sufitów jest katastrofalny.

Stan dachów budynków Wydziału wraz z urządzeniami na nich zainstalowanymi można uznać za zadowalający. Jest on wynikiem wielu prac remontowych o znaczących nakładach finansowych realizowanych w ostatnich latach. Należy stwierdzić, że właściwym działaniem na tym polu jest systematyczne wymienianie zużytych dachowych zestawów wyciągowych (silniki, kształtki, elementy konstrukcji).

Stan piwnic jest natomiast fatalny. W wyniku wieloletnich zaniedbań konserwacyjnych uległy w wielu miejscach uszkodzeniu konstrukcje nośne stropów w takim stopniu, że stropy wymagają dodatkowego podparcia. Wyciekająca woda z instalacji kanalizacyjnej może stać się przyczyną uszkodzenia innych instalacji w tym gazowej. Wymagana jest natychmiastowa interwencja. Oddzielnym zagadnieniem jest traktowanie przez wielu pracowników Wydziału piwnic jako miejsca, gdzie pozostawia się (porzuca) sprzęty, aparaturę i odczynniki, „bo się mogą kiedyś jeszcze przydać”

Stan instalacji wodociągowej, podobnie jak stan piwnic jest fatalny. Bardzo stara, wyeksploatowana instalacja jest przyczyną stałych kłopotów. Ze względu na tzw. zarastanie światła rur doprowadzających wodę jest mocno zmniejszone, co skutkuje niskim ciśnieniem wody. Z powodu wieloletnich zaniedbań i jedynie doraźnych działań doprowadzono do stanu, w którym w wielu miejscach instalacja wodociągowa i przeciwpożarowa są połączone, co jest absolutnie niedozwolone. Pełne wydzielenie instalacji przeciwpożarowej jest pilną sprawą Wydziału, w przeciwnym razie organa kontrolujące stan instalacji, zarówno wewnętrzne jak i zewnętrzne, mogą postawić wniosek o wyłączenie budynku z eksploatacji.

Stan instalacji kanalizacyjnej także wymaga pilnych działań. Ze względu na brak konserwacji tzw. neutralizatorów ich drożność bardzo spadła, co skutkuje zaleganiem ścieków w rurach odpływowych z budynków Wydziału i częstym ich przeciekaniem. Bardzo pilnym zadaniem jest wykonanie robót związanych z oczyszczeniem neutralizatorów, ich przeglądem i wymianą złoża magnezytowego.

W ostatnim czasie nasiliły się „wylewy” ścieków do piwnic (tzw. cofka) budynku Technologii, spowodowane najprawdopodobniej uszkodzoną przez korzenie drzew rurą odpływową z budynku. Ze względu na „rozwojowy charakter” tego uszkodzenia należy je pilnie usunąć.

Specjalnej troski wymaga także sieć elektryczna Wydziału. Na podstawie uzyskanych informacji w trakcie swoich prac Komisja stwierdza, że w obydwu dużych gmachach sieć elektryczna jest w złym stanie technicznym i co nie mniej ważne jest ona przeciążona. Ze względu na wykazywane na Wydziale stale wzrastające zapotrzebowanie na energię elektryczną pilną potrzebą wydaje się być przeprowadzenie prac modernizacyjnych sieci, w tym także doprowadzenie nowych mocy do budynków (położenie nowych kabli) z centralnej rozdzielni Uczelni.

Podsumowując wydaje się, że obecnie w pełni dobre warunki pracy oferują pracownikom: Laboratorium Informatyczne, Laboratorium Procesów Technologicznych, Zakład Katalizy i Chemii Metaloorganicznej, Zakład Materiałów Wysokoenergetycznych. Także wybrane pomieszczenia czy też ciągi pomieszczeń Katedry Chemii Nieorganicznej i Technologii Ciała Stałego, Katedry Chemii i Technologii Polimerów oraz Zakładu Mikrobioanalizy prezentują się dobrze czy bardzo dobrze. W dość dobrej sytuacji są również pracownicy pionu administracyjnego.

(za Komisję)
dr inż. Marek Gliński

Załącznik 2

Zalecenia oceny dorobku naukowego i rozprawy przy przewodach habilitacyjnych otwieranych na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej – projekt Kolegium Dziekańskiego

Proponuje się wprowadzenie kryteriów dotyczących dorobku naukowego habilitanta, których spełnienie jest zalecane przy wszczęciu postępowania. Nie jest ono warunkiem koniecznym, ani wystarczającym do otwarcia przewodu, a opinię o ich spełnianiu wydaje komisja powołana przez dziekana na wniosek habilitanta.

1. Przy ocenie całkowitego dorobku naukowego habilitanta, Rada Wydziału przyjmuje następujące zalecenia:
 - 1.1. Liczba artykułów opublikowanych w czasopismach z listy filadelfijskiej powinna być nie mniejsza niż 25, o sumarycznym współczynniku wpływu (*IF*) nie mniejszym niż 30. Cytowania obce dorobku (artykułów lub książek) powinny przekraczać 100.
 - 1.2. Dla przewodów z dyscypliny technologia chemiczna zaleca się uzyskanie co najmniej dwóch patentów lub wdrożeń.
 - 1.3. Na pozytywną ocenę wpływają ponadto:
 - publikacje książkowe o profilu naukowym, najlepiej w wydawnictwach o zasięgu międzynarodowym;
 - kierownictwo grantów.
 - 1.4. Znaczącą część dorobku powinny stanowić badania kierowane i inspirowane przez habilitanta.
 - 1.5. Przedstawione kryteria nie są obligatoryjne i należy traktować je jako zalecenia. Każdorazowo komisja Rady Wydziału oceniając dorobek przyszłego habilitanta, powinna uwzględnić przyczyny, dla których spełnienie konkretnych wymogów może być niemożliwe lub utrudnione.
2. Przy ocenie rozprawy habilitacyjnej, Rada Wydziału zwraca uwagę, że dorobek przedstawiany jako rozprawa habilitacyjna lub składający się na monografię, powinien stanowić pracę, której samodzielność i dominujący udział habilitanta nie budzą wątpliwości. W szczególności, w większości artykułów habilitant powinien być głównym autorem.

Załącznik 3

Zalecenia oceny dorobku naukowego przy przewodach habilitacyjnych otwieranych na Wydziale Chemicznym PW – projekt Komisji ds. Nauki

Proponuje się wprowadzenie orientacyjnych kryteriów dotyczących dorobku naukowego habilitanta, których spełnienie jest zalecane w celu wszczęcia postępowania. Jednocześnie podkreślić należy, że przedstawione kryteria są pewnymi orientacyjnymi zaleceniami, których spełnienie (wszystkich) nie jest warunkiem koniecznym (ani wystarczającym) do wszczęcia postępowania. Z tego względu w oparciu o proponowane kryteria oceniany powinien być ogólny dorobek kandydata. Kryteria takie stanowić będą pewien punkt odniesienia, ułatwiający podjęcie decyzji o przygotowaniu wniosku przez przyszłych kandydatów, a także umożliwią zachowanie obiektywnej oceny dorobku wnioskodawców. Ponadto, wzięwszy pod uwagę specyfikę przedstawianych wniosków, każdy z nich powinien być rozpatrywany indywidualnie. Szczegółowe zalecenia przy ocenie dorobku naukowego habilitanta:

1. **Łączny dorobek habilitanta** tj. liczba artykułów w czasopismach z listy filadelfijskiej obejmuje ok. 20 pozycji o sumarycznym IF ~ 25; większość z tych prac została opublikowana po uzyskaniu stopnia doktora. Liczba cytowań niezależnych publikacji (artykuły, monografie) powinna przekraczać 50. Łączny dorobek może obejmować również artykuły w recenzowanych czasopismach naukowych spoza listy filadelfijskiej, jednak sumaryczna wartość IF wszystkich prac pozostaje bez zmian.
2. **W przypadku przewodów habilitacyjnych prowadzonych w dyscyplinie Technologia Chemiczna** należy wziąć pod uwagę, obok dorobku publikacyjnego, także dorobek wdrożeniowy i/lub patentowy (po uzyskaniu stopnia doktora). Zalecane jest tutaj uzyskanie przynajmniej dwóch patentów (zgłoszeń patentowych) lub wdrożeń. Podkreślić należy również, że ocena wniosków o charakterze technologicznym nie musi wtedy ściśle uwzględniać kryteriów opisanych w p.1, a patenty/wdrożenia są włączane do listy artykułów.
3. **Dodatkowymi elementami, podnoszącymi wartość dorobku** kandydata, na które należy zwrócić uwagę (szczególnie w przypadku, gdy dorobek kandydata odbiega od wymagań określonych w poprzednich punktach) są:
 - publikacje książkowe (monografie, rozdziały w monografiach) o profilu naukowym, najlepiej w wydawnictwach o zasięgu międzynarodowym,
 - wystąpienia ustne na konferencjach,
 - kierownictwo grantu badawczego MNiSzW lub innego porównywalnego projektu zewnętrznego.
4. **Dorobek przedstawiany jako rozprawa habilitacyjna** (monografia lub jednotematyczny cykl publikacji) stanowi dzieło, którego samodzielność i dominujący wkład habilitanta nie budzą wątpliwości. **Podstawą rozprawy habilitacyjnej powinno być ok. 10 spójnych tematycznie publikacji** (wśród wymienionych ~20 prac) o określonym poziomie naukowym (tj. o odpowiednim sumarycznym IF), przy czym przynajmniej w kilku artykułach kandydat jest autorem korespondencyjnym. W przypadku wniosków o charakterze technologicznym brany jest tutaj także pod uwagę dorobek wdrożeniowy i/lub patentowy.

Załącznik 4

Tryb otwierania przewodów habilitacyjnych na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej – wspólny projekt Komisji ds. Nauki i Kolegium Dziekańskiego

1. Przyszły habilitant może zwrócić się do Dziekana z prośbą o wydanie opinii, czy jego dorobek naukowy i materiał przeznaczony na rozprawę habilitacyjną, spełniają kryteria przyjęte przez Radę Wydziału oraz te wynikające bezpośrednio z Ustawy z 14.03.2003 o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.
2. Dziekan powołuje komisję do stwierdzenia zgodności dorobku i rozprawy z kryteriami (zwaną dalej komisją kryterialną), która liczy 5 członków, będących samodzielnymi pracownikami naukowymi. Na jej przewodniczącego proponuje się prodziekana ds. nauki.
3. Po pozytywnej ocenie dorobku naukowego, przyszły habilitant wygłasza seminarium przedhabilitacyjne. Celem seminarium jest przedstawienie na forum wydziałowym osiągnięć naukowych składających się na rozprawę habilitacyjną. Obecność na seminarium samodzielnych pracowników naukowych – członków Rady Wydziału, jest obowiązkowa. Integralną częścią seminarium jest dyskusja, w której przyszły habilitant wyjaśnia wszelkie wątpliwości dotyczące jego pracy.
Negatywna ocena dorobku zamyka dalsze postępowanie. Przyszły habilitant może się od niej odwołać do Rady Wydziału.
4. Nie wcześniej niż po dwóch tygodniach od wygłoszenia seminarium, komisja kryterialna formułuje swoją ocenę osiągnięć naukowych wnioskodawcy, które mają składać się na rozprawę habilitacyjną. Do tego czasu komisja przyjmuje opinie pracowników Wydziału, będące głosem w dyskusji nad seminarium przedhabilitacyjnym.
5. Komisja kryterialna przedstawia swoją ocenę Radzie Wydziału. Szczegółowe uzasadnienia wniosków Komisji są jawne i będą udostępniane osobom zainteresowanym.
6. Po uzyskaniu pozytywnej opinii komisji kryterialnej, przyszły habilitant składa formalny wniosek o wszczęcie przewodu habilitacyjnego na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej. Po wszczęciu przewodu, Rada Wydziału powołuje komisję nadzorującą jego przebieg (dalej nazywaną komisją habilitacyjną). Zasadniczo jej skład jest taki sam jak komisji kryterialnej, powołanej uprzednio do oceny zgodności dorobku i rozprawy z kryteriami. Komisja habilitacyjna korzysta z wniosków i materiałów zebranych przez komisję kryterialną. Do jej zadań należy kontrola nad formalną stroną przewodu, zaproponowanie recenzentów oraz, po wpłynięciu recenzji, przyjęcie stanowiska co do dopuszczenia habilitanta do kolokwium habilitacyjnego.
7. Przyszły habilitant może bezpośrednio zwrócić się do Rady Wydziału z wnioskiem o wszczęcie przewodu, bez wcześniejszej prośby o ocenę, czy jego dorobek naukowy i rozprawa spełniają kryteria wydziałowe i ustawowe. W takim przypadku powoływana jest jedynie komisja habilitacyjna, która wypełnia rolę komisji kryterialnej, przeprowadzając czynności należące do jej obowiązków i występuje z rekomendacją do Rady Wydziału.